

EL DEBAT D'AVUI,
A LA CAMBRA FRANCESA

FRANÇA ESTÀ ALERTA!

Hom propugna la formació d'un "Govern de Guerra", presidit per Daladier

Aquest Gabinet rebria plens poders, dintre la Constitució republicana, per a omplir, abans que tot, els buits en els armaments de mar, terra i aire

París, 25. — Es difícil precisar el que passarà en el debat d'avui a la Cambra francesa. El que sí es pot assegurar és que als cercles polítics de París hi ha gran revoli i es comenten apassionadament les intervencions de coneguts polítics a favor de la formació d'un Govern de guerra amb la col·laboració de totes les forces polítiques de la nació.

Segons sembla, el Senat considera arribat el moment de formar-se el dit Gabinet, a base d'una treva de caràcter polític. Aquest Govern podria ésser presidit — afirma — per Daladier. El Senat considera que davant la greu situació internacional que es travessa ha d'anar-se resultant a l'eliminació dels contrastos entre els dos blocs polítics i entre les dues Cambres. És evident que el nou Govern tindria una formació majoritària radical, però amb l'ajut de totes les forces del país. El Gabinet rebria plens poders, dintre de la Constitució republicana, per a emplenar, abans que tot, els buits en els armaments de mar, terra i aire.

El debat d'avui és esperat amb inusitat interès per tots els sectors de la Cambra. Es considera que del debat resultarà l'enfortiment de la política del Govern, de col·laboració pròxim amb Anglaterra, sense abandonar dels punts de vista permanents de la diplomàcia francesa.

París, 25. — A les 9'35 ha començat, a la Cambra francesa, el debat sobre política exterior.

El mati del President

Aquest mati, S. E. el President Companys ha romàs a la Residència, on ha despatxat amb els alts funcionaris. A mitja tarda, els periodistes que fan informació a la Generalitat han estat assabentats pel secretari senyor Piquer, que ahir, a darrera hora, el President havia rebut diverses visites, entre elles la del conseller-regidor senyor Aragó. També han estat assabentats que el President acudiria al Palau, on tenia concedida audiència a diverses personalitats.

Els periodistes han saludat el President Companys al seu pas per la Galeria Gótiaca. S. E. s'ha limitat a dir-los que no tenia res de nou a comunicar-los i que es disposava a rebre algunes visites i a signar diverses escriptures de contracte per a les obres de construcció d'alguns refugis.

El President Companys es trasllada al domicili del senyor Pere Coromines, a fi d'interessar-se pel seu estat de salut

Ahí a la tarda S. E. el President de la Generalitat, rebé al seu despatx de la Residència les següents visites:

Diputat al Parlament de la República, senyor Miquel Santaló; director de «La Libertat», senyor Hermosilla; i la diputat al Parlament de la República, senyora Marià Nelsen.

El President Companys, va traslladar-se ahir al domicili del president del Consell d'Estat senyor Pere Coromines, a fi d'interessar-se personalment pel seu estat de salut, el qual es troba ja molt millorat de la malaltia que l'ha retingut una temporada allunyat del seu treball habitual.

DESPRÉS DEL DISCURS DE SCHUSCHNIGG

INCIDENTS A GRAZ

Viena, 25. — Després del discurs pronunciat pel canceller Schuschnigg de celebració a totes les grans ciutats austríques desfilades de torxes pels membres del Front Patriòtic. A Graz s'organitzaren grans manifestacions sense que es produïssin incidents. En canvi hi hagué violents altercats a Graz. Oficialment es declara d'una provocació comunista; però malgrat els visques a Moscou que oficialment es donaren, el cert és que a l'ajuntament fou hisada la bandera amb la creu gammada. El cap del Front Patriòtic de Graz ha estat obligat a dimidir i, finalment, l'ajuntament a tals extrems, que fou suspesa la transmissió del discurs del canceller.

BONA ACOLLIDA A ROMA

Roma, 25. — La premsa italiana esmenta un lloc excepcional al discurs de Schuschnigg i posa de relleu la restauració de l'autoritat i de l'independència de l'Àustria austríaca i cristiana. Subratlla la premsa italiana, amb visible satisfacció, l'al·lusió a l'italianitat de la vitalitat dels protocols de Roma i l'homenatge a l'acció de Mussolini.

AL VATICÀ, TAMBE

Canal del Vaticà, 25. — El discurs de Schuschnigg ha rebut la completa aprovació dels elements religiosos. El canceller catòlic — diu — ahir es mostra defensor d'una posició que fou sempre aprovada per l'Església. La mala impressió produïda en el Vaticà per l'entrevista de Berchtesgaden ha estat, doncs, efímera. Els observadors creuen que la hostilitat catòlica de la nació austríaca podrà influir sobre l'actitud de l'Alemanya nacionalsocialista, fins ara hostil al catolicisme.

Normes per a retirar de la circulació vals, bitllets i monedes que no hagin estat emesos per l'Estat

Utilització dels segells mòbils i de correus com a moneda fraccionària

Emissió de paper moneda de cinquanta cèntims de pesseta

La «Gaceta» de la República publica les ordres següents:

Donant instruccions encaminades al compliment del decret del 6 de gener últim relatiu a la recollida de les emissions de bons, bitllets i monedes posades en circulació per particulars, empreses o corporacions:

1. Que les entitats emissores en comuniquin necessàriament a un establiment bancari dels que operen a la plaça o, en el seu defecte, dels que radiquin a la plaça més pròxima, la funció del canvi al públic de les emissions que han d'ésser recollides a tenor d'allò disposat en el decret del 6 de gener esmentat. Aquestes operacions es portaran a cap per compte de l'entitat emissora i d'acord amb les normes i instruccions que dicti la Direcció General del Tresor, Banca i Estalvi.

2. Dintre del termini de les quaranta-vuit hores següents a la publicació d'aquesta disposició a la «Gaceta» de la República, les entitats emissores comunicaran per telegraf a la Direcció General del Tresor els establiments bancaris que han estat elegits per a realitzar les expressades operacions de canvi. En el mateix telegram comunicaran així mateix les classes i valor dels bitllets emesos per elles, així com l'import dels que haguessin emès i la quantia dels que hi ha en circulació.

3. La Direcció del Tresor, Banca i Estalvi, per si, o per les autoritats a les seves ordres, designarà els inspectors que tingui per convenient a fi i efecte de comprovar que les operacions de recollida es fan de conformitat amb les instruccions cursades als establiments bancaris i que practican així mateix les operacions d'inutilització dels bitllets, bons o vals que hagin estat recollits.

4. La Direcció General del Tresor, Banca i Estalvi, comunicará les instruccions oportunes per a la millor realització d'allò establert en l'esmentat decret de 6 de gener últim i en aquesta disposició.

ELS SEGELLS MÒBILS I DE CORREUS, SERAN UTILITZATS COM A MONEDA FRACCIONÀRIA

Una altra que es refereix al Decret del 24 de desembre darrer, pel qual es facultà al ministre de Finances i Economia per a encunyar i posar en circulació moneda fraccionària en quantitat suficient per al normal desenvolupament de les transaccions mercantils. La Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre va treballant amb tota activitat en l'encunyament d'aquesta moneda fraccionària, però sent-se necessari prevenir la dificultat que podria presentar-se per l'escassetat de la dita moneda en el transcurs de temps que forçosament ha de mitjancar fins que la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre pugui acabar l'encunyament que està efectuant, s'ha considerat el més convenient autoritzar amb caràcter transitori la circulació de segells mòbils i de correus, com ja es féu en diferents països durant la guerra europea, i a aquest efecte s'acorda:

Primer. Amb caràcter transitori s'autoritza la circulació, en substitució de la moneda fraccionària autoritzada pel Decret del 24 de desembre passat, dels segells mòbils i de correus de 0'05 pessetes; segells de correus de 0'25 pessetes; segells especials mòbils de 0'10 pessetes i segells especials mòbils de 0'15 pessetes.

Segon. Per a facilitar el seu maneig i conservació, els segells destinats a les finalitats exposades en el número anterior, s'adheriran a discos de cartó que, segellats amb l'escut nacional, facilitarà la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre.

Tercer. Així que es posi en circulació la moneda fraccionària, l'encunyació de la qual facultà el Decret del 24 de desembre del 1937, el Ministeri d'Hisenda i Economia disposarà la retirada dels segells a què es refereixen els articles anteriors.

Quart. No seran canviats tals efectes i podrà negar-se la seva admissió, en canvi, quan aquests o els discos a què fossin adherits s'utilitzessin com a moneda, col·locant en ells dibuixos o inscripcions de qualsevol classe, sense perjudici de les responsabilitats fiscals i penals en què incourreguessin els qui ho efectuassin.

EMISSION DE MONEDA DE CINQUANTA CÈNTIMS

Una altra per la qual es disposa: J. Que per la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre es procedeixi a la

Segueix apassionant, el moment polític, a Anglaterra

S'afirma que, al mateix temps que les converses amb Itàlia, s'iniciaran les converses amb Alemanya

Londres, 25. — Els periodistes filofascistes parlen de la pròxima arribada de Von Ribbentrop a Londres per a acomodar-se dels seus amics de la Cambra dels Lords i després de la Cambra dels Comuns. S'afirma que al mateix temps que les converses amb Itàlia s'iniciaran les converses amb Alemanya i a tal efecte l'ambaixador anglès a Berlín ha rebut instruccions.

L'acceptació per part d'Alemanya del pla anglès de retirada de voluntaris és àmpliament comentat per la premsa. Però, es pregunten els periodistes liberals, ¿és que aquest pla representa algun avanç? ¿Es que no restableix el control a la frontera francesa sense avançar-se res en el control marítim? ¿Es que — diu el «News Chronicle» — no s'ha retirat de l'esmentat projecte els observadors en els ports espanyols?

L'opinió pública, que segueix apassionadament el moment polític, desitja saber si Chamberlain ha pres un desig per una realitat o si, al contrari, es tracta d'un acord apriori fet per via diplomàtica i que a aquestes naves ja es va avançant. La pròxima setmana el Comitè de no intervenció haurà de donar sentència de vida i aleshores, potser, podrà contestar-se a aquestes preguntes de l'opinió.

A les Conselleries de la Generalitat

Aquest mati el conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sbert, no s'ha mogut del seu despatx oficial i ha despatxat diverses assumptes de tràmit.

Aquest migdia ha rebut, entre altres, les visites següents:

Senyor Sergi Andion, vocal del Tribunal de Garanties; ex-conseller d'Agricultura de la Generalitat; senyor Pou; senyor Castro, cap de Lloteria; una Comissió del Sindicat únic d'Oficis Diversos de Castell del Llobregat; i una comissió del Sindicat de Radiodifusió. També amb motiu d'haver estat incorporats a la Conselleria de Governació i Assistència Social els Serveis de Radiodifusió, el conseller ha despatxat amb el director general dels esmentats Serveis senyor Fontbernat.

TRES MORTS I UN FERIT GREU

Los Angeles, 25. — Lord Terence, la seva esposa i el pilot de l'aparell moriren en la caiguda de l'avió en què anaven, prop de San Luis. El quart ocupant resultà ferit de gravetat.

A Downing Street

Aquesta fotografia fou presa en els dies que la passió política commovia Anglaterra. El primer ministre, el senyor Neville Chamberlain, al centre del gravat, arriba a Downing Street, acompanyat de la senyora Chamberlain i de lord Swinton, secretari d'Estat. El senyor Chamberlain es disposa a presidir una de les històriques reunions governamentals de les quals va sortir la dimissió del senyor Eden (A.)

Avui quedarà nomenat el nou ministre d'A.E.

Londres, 25. — Chamberlain ha declarat a la Cambra dels Comuns que avui segurament quedarà nomenat el nou titular de la cartera de Negocis Estrangers i que podrà fer una declaració a aquest respecte abans de fi de setmana.

Digué "NO"

I immediatament marxà cap a Viena...

Bucarest, 25. — Es desconeix fins ara com han votat els caps dels partits romanesos. Se sap només que el cap del partit nacional-camperol Maniu, ha votat «No», per bé que ha marxat tot seguit cap a Viena.

Personalitats balcàniques reunides a Ankara

Ankara, 25. — Kemal Atatürk ha retornat a Ankara. Per tren especial han arribat Metaxas, ministre d'Afers estrangers de Grècia; Stadinovitch, president del Consell de ministres de Iugoslàvia, i Comnen, sots-secretari d'Afers estrangers de Romania.

Egipte

Vo. participar en les converses anglo-italianes

Londres, 25. — De l'Agència Reuters: Comuniquen d'El Caire que el Govern egipci ha demanat al Govern britànic poder participar en les converses amb Itàlia. La petició invoca l'article 8 del tractat anglo-egipci i està basat en el fet que les converses comportaran qüestions que interessin directament Egipte.

PERSHING EN ESIAI COMATOS

Tucson, 25. (Arizona). — A un quart de cinc de la matinada el general Pershing ha entrat en període comatós.

Els militars japonesos volen provocar un cop d'estat

LA DIETA, CONTRA EL PROJECTE DE MOBILITZACIÓ GENERAL

Toquio, 25. — Segons els periòdics, l'Exèrcit encoratja el Govern a prendre una actitud enèrgica davant la Dieta en cas de fracàs del projecte de mobilització nacional. L'Exèrcit portarà a cap una campanya per tal de convèncer la població de la necessitat de mobilització nacional per a guanyar la guerra. En la sessió d'ahir a la Dieta, les interpellacions s'encaminaren a dos punts:

1. La llei de mobilització suspendria la Constitució, privaria la Dieta del dret de vigilar l'administració.
2. Violaria les prerrogatives constitucionals de l'emperador.

Constatant els interpelladors, Shiene, ministre de Justícia, declarà que les prerrogatives de l'emperador han d'ésser invocades solament en casos extrems, quan el destí de l'imperi estigui en perill. No podran servir en cas de mobilització nacional.

El general Sugiyama, ministre de la Guerra, declarà: Les lleis extraordinàries actuals seran insuficients per a una guerra important que podria esclatar en el futur. El Govern s'oposa a la discussió detallada del projecte, ja que es corre el perill de descobrir mesures preses amb vistes a la mobilització en cas de complicacions internacionals.

La Dieta acollí fredament les paraules dels ministres. Per la seva part els periòdics creuen que les intervencions ministerials contribuïren a reafirmar l'hostilitat contra el projecte i fer ressaltar la feblesa dels arguments del Govern per a provar la seva constitucionalitat.

Els miracles de Terol

A Terol s'han produït diversos miracles.

El primer fou quan l'esclat de la cloaca feixista el juliol del 38. Com aquell moviment era per a salvar Espanya, contenenen a afusellar a tota la província els espanyols i a portar moros i després italians i alemanys. Els processos de nacionalització tenen els seus secrets i aquests dels nacionalistes de Franco i a més no és dels divulgats.

Del primer al segon miracle hi hagué a Terol petits miracles sense importància. Es quedaven amb tot allò que tenien a l'abast i respectaven allò que no podien trobar i aconseguir l'assentiment general de la població que no havia pogut escapar de les urpes dels seus afavoridors.

El segon miracle fou el 21 de desembre passat. Les ràdios republicanes llançaren al món la notícia d'haver-se pres Terol per l'exèrcit espanyol que no és el de «Arriba España», sinó el que lluita perquè no estigui dessota. De tot arreu arribaren correspondents autoritzats que comprovaren la veritat d'allò que ací s'assegurava gratuïtament, sense més fonament que el d'haver copat els defensors de la plaça, caps i autoritats inclosos.

Tribé contribuï en veure que per la ciutat sols transitaven forces lleials i que els traidors procuraven inútilment entrar en ella i es deixaven a les seves portes milers de moros. A part d'això, Terol continuava a les seves mans i diàriament ho han repetit els capítols i la premsa del conglomerat facciós invasor.

Les nostres tropes han evacuat Terol, i ho ha dit el mateix Govern que digué que l'havia pres. Això és d'una sinceritat i d'una lògica vulgars. No ens assisteix cap poder sobrenatural, i per això ens ocorren aquestes coses i fiem tan sols en els nostres poders. Unicament els feixistes estaven en condicions d'obrar el tercer miracle, que és el més gros. A quatre vents ho propaguen: el Terol del qual nosaltres ens apropiàrem en cinc dies, ha estat recuperat per ells — i els altres — després de dos mesos. Encara que resulta un xic estrany que sense haver-lo perdut aleshores el guanyin ara. A. P.

Fenomen humà

MEET ARTHUR HAYLOCK, de 28 anys d'edat, de Kilburn, Londres, és un home conegutíssim pel fet que s'ho menja tot excepte el veritable menjar. La seva alimentació normal consisteix en vasos, tasses i plats, fulles d'afaitar i discos de gramòfon, amb un boc de pa perquè tot agafi cos. un xic de sal i pebre per a millorar el gust i aigua per a rentar-se després la gorja. El mai no ha estat capaç de menjar carn; en els deu primers anys de la seva vida, fou vegetarià, i ha «arribat» al seu menjar preferit i tan poc corrent d'una manera molt curiosa. En netejar-se les ulleres amb l'aigua, un dels vidres saltà i caigué a la seva boca i, abans que pogués fer res, ja se l'havia empassat. Immediatament anà a un metge i li explicà el que havia passat. Però el metge no volia creure'l. I el noi, tocat de l'honor i de la paraula donada marxà a casa i s'empassà l'altre vidre, mastegant-lo, aquesta vegada, bé, i saborejant-lo. Després es menjà altres objectes — barrets, vestits, flors — fins que perdé el gust per a la resta del menjar.

Vegeu Arthur Haylock «atacant» una esplèndida menjada, integrada per discos, bombes elèctriques, fulles d'afaitar, ampolles, etc. — (K.)

Schuschnigg va proclamar en el seu discurs d'ahir, a la Dieta, la voluntat d'independència d'Austria

"Les intervencions del Govern del Reich no seran tolerades de cap manera pel Govern austriac"

Vienna, 25. — A la Dieta, el canceller Schuschnigg va proclamar el seu discurs d'ahir, a la Dieta, la voluntat d'independència d'Austria.

El canceller federal, Schuschnigg, pronuncià un discurs que és un llibre a la independència austriaca.

«La Dieta federal — digué el canceller — es reuneix en una hora decisiva.

El programa de la present reunió no conté més que un sol i únic tema: l'Austria. El Govern, en la seva totalitat, increpable en el terreny de la Constitució del maig del 1934, sosté el criteri que el seu primer deure consisteix a posar totes les seves forces al servei del manteniment del Pacte de la llibertat i de la independència d'Austria. La seva tasca essencial consisteix a assegurar, per tots els mitjans al seu abast, la pau exterior i la interior.

La totalitat del poble austriac està resolt a lluitar per aquesta independència.

Austria existeix solament en front únic: el Front Austriac.

Fou història de les lluites sostingudes per les nacionalitats en la vella Austria, i digué malgrat les divergències de criteri i les diferències nacionals, tots eren austriacs. Després de les temptatives de «anschluss» i els règims socialdemòcrates de la postguerra, i afirmà que la lluita fratricida que ha separat per espai de cinc anys Austria i Alemanya ha d'acabar, puix que posa en perill la pau general.

INSTITUCIO DEL TEATRE

A propòsit de l'Exposició del 1888

En un comunicat anònim, tramès fa poc a la premsa, hom cridava l'atenció sobre el fet que l'any en curs s'esqueia el cinquantenari de l'Exposició del 1888, i que davant d'això i de les circumstàncies actuals s'havia de pensar si hi hauria la possibilitat de subratllar la data amb la solemnitat adequada.

La Institució del Teatre de la Generalitat, que a través de les esmentades circumstàncies no ha oblidat un moment la missió especial que li és confiada, ha cregut que havia de contribuir a aquesta commemoració, evocant davant dels barcelonins d'avui allò que fou la vida dels nostres teatres en aquelles dates, la qual representava, en definitiva, un aspecte de la pujança espiritual que espatgava al costat de la manifestació concreta del gran certamen.

Per tant, ha organitzat un acte que tindrà lloc en un dels primers dies del mes vinent. En ell, Joaquim Montero, l'aplaudit actor que va viure tan directament aquella època, donarà una conferència en la qual exposarà allò que eren aleshores els teatres barcelonins, les obres i els artistes que gaudien de més fama, la silueta de les personalitats més rellevants, el tarannà dels públics, etcètera, per aportar en conjunt un testimoni de singular interès a la història contemporània del Teatre a Barcelona.

INSTITUCIO DEL TEATRE

A propòsit de l'Exposició del 1888

Declarà que Austria ha fet sempre professió d'ésser alemanya, i que en el transcurs de l'entrevista de Berchtesgaden, el canceller Hitler reconegué la plena sobirania de l'Estat federal austriac.

A Berchtesgaden es convenia que els dos Governos consideressin els esdeveniments interiors com a qüestions d'interès per a cada un dels dos països. Aquesta declaració es referia igualment al nacional-socialisme. Després de tal acord es prengueren una sèrie de mesures, en virtut de les quals es garantí la no ingerència del Govern del Reich en els afers interiors d'Austria.

Recordà les temptatives efectuades per a realitzar tals propòsits, reconeixement del Front Patriòtic austriac com a únic representant de la voluntat política d'Austria; renúncia a tota activitat il·legal; re-

INSTITUCIO DEL TEATRE

A propòsit de l'Exposició del 1888

coneixement, a tot ciutadà austriac, del dret de col·laborar amb el Front Patriòtic sobre la base de la Constitució actual.

«Per a garantir aquestes condicions — seguí dient el canceller — fou proclamada una amnistia general».

El cap del Govern austriac condemnà en tons enèrgics les activitats il·legals del partit nacional-socialista a Austria i l'acusà de voler dificultar l'aplicació de l'acord de l'11 de juliol amb la realització d'activitats punibles.

«Estic convençut — afegí — que això podrà convertir-se molt aviat en una realitat, si no es posa en un mateix nivell d'igualtat una activitat il·legal contra el Govern austriac amb una professió de fe alemanya».

Recordà a continuació les jornades del juliol del 1934 i l'assassinat de Dollfuss, que privà Austria del seu il·lustre cap.

«El país i la pàtria natal — afegí — viuran d'una manera o altra. Hem formulat una crida als antics social-demòcrates i als antics nacional-socialistes perquè col·laborin amb el Front Patriòtic. Aquesta col·laboració haurà d'efectuar-se dintre de l'òrbita de la Constitució de l'Austria independent».

No reconeixem cap organització partidista. En canvi, el reconeixement de la Constitució austriaca és una condició formal per a la realització de l'acord concertat.

El Govern del Reich alemany està disposat a implantar les mesures necessàries per a evitar qualsevol intervenció de les autoritats alemanyes del partit nacional-socialista en els afers interiors austriacs, i sap perfectament que tals intervencions no seran tolerades de cap manera pel Govern austriac.

Valg parlar recentment d'una pau honesta. La pau seria deshonesta si permetés a uns austriacs el combatre per la violència i el terror la Constitució del seu propi país.

L'orador parlà a continuació de la tasca del Govern en l'aspecte social i en l'ordre financer, i fou molt aplaudit en insistir que rebutja la ingerència en els afers interiors de la nació.

ESCENARIS

Després d'alguns mesos d'estar anunciada en els cartells del Teatre Tivoli, decididament debutarà, la propera setmana, la triple Empar Miquel Angel. Ho farà amb l'òpera «La casa Susana».

Giménez Sales, alternant amb les taules de l'Espanyol, acaba de filmar una pel·lícula. El seu rol, naturalment, és de gran comicitat.

Santpere passa la grip i, naturalment, no està per comèdies ni per escenaris. A més pensa descansar una temporada per a refer-se del tot... Esperem que millori per tal de saber què com dels seus projectes futurs.

El baix cantant Manuel Gas, del Liceu, pensa casar-se amb una deliciosa ballarina, així que hagi acabat la temporada que es donarà al nostre Gran Teatre.

El mestre Gaig posa música a un llibre titulat «Fills de guerra». Va destinat al líric català.

Repòsicions a l'Espanyol. Es parla de «La nostra Nataxan», de «El procés de Mary Dugan» i de «La premonició». I les estrenes, quan? O és que no li ha començat? Per si hom creu que no, podem repetir que són 128 les comèdies que opten al Premi del Teatre Català de la Comèdia.

I sense moure's de l'Espanyol.

Són alta en aquella companyia les actrius Faura, Duran, Ber i Brull, i els actors Garriga, Capdevila, Artega, Pedrola, Frey, Arasa i Morató.

«Lluís XVII» és el títol d'una obra lírica de Sánchez i Albalat, en la qual treballa el mestre Balcells Planes. Destinació? El Noctel.

Due Salvat, autor teatral i periodista, ja està bo. Ha retornat a Barcelona i seguidament reprendrà les seves tasques a «El Diluvio».

Serà? Adame, autor de «El cant del arriero» i de «El ramo de la Fuensanta», ha retornat a Madrid. Abans de marxar ens ha encarregat que saludéssim en nom seu el públic barceloní. Queda acompanyat l'encàrrec.

L'lic català. Hi ha ganes de fer una cosa. Se'n parla molt. Es barregen autors, actors, zifres... però el teatre, per ara, no surt. S'arribarà a concretar alguna cosa? Ja seria hora!

Referent al líric català. Se'n assegura que dintre d'uns dies serà un fet la fundació de la Institució del Teatre Líric Català. Això marxarà!

Obra nova: «L'escandalo». Original de Joan Mombriu i llegida en apètit comèdies d'artistes. Estrena? Ah! Es tan difícil fer arribar als nostres escenaris una obra nova!

LA VERITABLE CRISI

«La Vanguardia», periòdic de matis oficials, publica avui, amb el títol precedent, un interessant comentari editorial que reproduïm a continuació:

«Han circulat estos dias por corrillos, tertulias y redacciones de periódicos, rumores de modificaciones políticas. Ayer, en un suelto, aludimos a ellos. Hoy vamos a insistir porque, a nuestro juicio, vale la pena. Los rumores recalan, naturalmente, en el Gobierno de la República.

El panorama que nos ofrecen los rumores es archiconocido: dimisiones solemnes, llamadas telefónicas apresuradas ir y venir de personajes, cabales, reuniones de partidos, notas muy medidas, consultas, encargos, más ir y venir de personajes, nuevo sonar de timbres telefónicos, que si, que no y al final un jefe de Gobierno y diez o doce ministros, trabajosamente acoplados, que se disponen a hacer la felicidad del país.

Luego, tomas de posesión, discursos vagos, palabrería más o menos honesta, por más o menos sincera, y unos contenidos porque se ha salvado el honor del partido y otros disgustados porque el honor del suyo quedó en entredicho. A esto, antes se llamaba reorganización ministerial.

Pero ahora ¿cómo se llamaría, ahora a una concurrencia semejante? Si la simple descripción del panorama, que los rumores precedían, bide, ¿qué sería en la realidad?

No, no hay crisis política, no hay crisis de Gobierno en el sentido mezquino, bizantino, que los rumores acusan y nunca mejor empleado este verbo porque sería ciertamente una acusación tremenda contra hombres y partidos que fueran capaces de atribuirse y representar, sin que la cara se les cayera de vergüenza, papeles en farsa de esta índole.

No, no hay ni puede haber crisis política a la manera antigua porque falta la causa, falta el problema político, y sería de una trivialidad reducida que alguien lo inventara por el gusto de jugar, irresponsablemente, a equitativo para que me ponga vos o algo por el estilo.

No existe problema político, tal como en un lenguaje anacrónico «a se entendía, entre otras razones porque no queda margen para él. Está la vida española demasiado llena de problemas ingentes y urgentes que afectan a todos los ciudadanos, desde el presidente de la República al campesino más alejado y ensimismado, para que quepan problemas de «clan», por importante y representativo que el «clan» se estime o en realidad lo sea.

Con respecto a aquellos problemas generales de la vida española que pueden concretarse en uno solo: necesidad imperiosa de someter todas las potencias y capacidades de la nación a la presión imprescindible para ganar la guerra, si estamos abocados a una crisis. Crisis que puede surgir cualquier día, que tendrá que surgir, pero cuyos efectos, cuando surja, no alcanzarán an sólo a los gobernantes, sino que alcanzarán a todo el país, especialmente a todos sus órganos de producción.

Quizá esta mención especial sea una redundancia, porque en el sentido que nosotros hablamos, y la

claración no es ociosa, todos los ciudadanos, el labriego y el operario, el periodista y el funcionario, el intelectual y el obrero, todos, absolutamente todos, son productores y figuran en la misma línea, tienen el mismo rango y los mismos exactos deberes.

Esta crisis sí; crisis de la nación que salte reforzada la actividad, fortalecido el entusiasmo, multiplicado el trabajo y no por breves momentos individuales o colectivos, sino al cabo de diecinueve meses de pérdidas inanimemente tienen al palmo de la mano, sino por el principio, exigido enérgicamente después, unas normas, tan humanas, nobles y respetuosas como se quiera, pero de una rigidez inexorable.

Y esto podría hacerse porque se trata de las conveniencias ni de los intereses de este o aquel partido, de esta o aquella organización, de este o aquel apellido. Se trata de salvar a la República, de salvar a España, como nación libre, independiente y digna».

XXè Concert Popuilar de Música Se ecta

El XXè Concert Popuilar de Música selecta de la sèrie organitzada per la Comissaria d'Espectacles de Catalunya és dedicat a l'Escola Professional per a la Dona i es donarà el proper diumenge, dia 27, a dos quarts d'onze del matí a la sala de teatre de la mateixa Escola.

La Comissaria d'Espectacles presentarà en aquest concert la notabilíssima contralt Cecilia Pagès, i hi col·laboraran la banda militar d'Enginyers de l'exèrcit de l'Est, dirigida pel mestre Josep Maria Roma; Robert Sardà, violoncel·lista; mestre Ferran J. Obradors, pianista i l'esmentada cantant.

La primera part del programa està integrada per obres de Wagner, Debussy, i el concert en sol bemoll major de Boccherini.

La contralt Cecilia Pagès cantarà acompanyada al piano pel mestre Ferran J. Obradors, obres de B. Marcello, Mozart, Schuman, Vincent d'Indy i Chausson.

La última part, dedicada a música espanyola, la integraran obres de Falla, Granados i Albéniz; i el «Bolerio» de Ravel, com a homenatge a la memòria del desaparegut compositor, i Camprodon, sardana de M. N. N.

La sala s'obrirà mitja hora abans de començar i l'entrada serà lliure, com tots els actes de cultura musical organitzats per la Comissaria d'Espectacles.

ACUSACIÓ!

El llibre d'Antoni Ruiz Vilaplana, «En dono te...», ha arribat a tots els recons de l'univers. Heus ací una fotografia de la portada de l'edició feta a Panama. El llibre «En dono te...» que ha estat editat pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat, és l'acusació més greu que hagi estat llançada contra Franco i els seus aliats.

«L'EXERCIT FRANCES I LA FLOTA BRITANICA SON LA BASE DE L'ESTABILITAT INTERNACIONAL», DIU CHURCHILL

Londres, 25. — Al «Constitutional Club», el senyor Winston Churchill va pronunciar un discurs sobre la nova situació creada per la sortida d'Eden del ministeri Chamberlain.

Ahíndnt les conversacions anglo-italianes, Winston Churchill s'expressà en els termes següents:

«No hi ha cap dubte que Itàlia s'està afeblint gradualment, i no pregunto per quina raó se'ns va pregar amb tanta insistència que ens apresséssim a ajudar-la. És possible que les negociacions amb Itàlia acabin amb corteses diplomàtiques i amb estretes de mà recíproques. Però no crec que res no ens compensi del que hem perdut a conseqüència d'aquestes negociacions.

Tampoc no crec que ara estiguem més segurs que la setmana passada ni que se'ns respecti més. Al contrari, crec fermament que hem espatllat greu-

ment el nostre prestigi davant la vista del món i, el que és pitjor, davant dels nostres propis ulls en aquestes illes.»

Ahíndnt la necessitat que existeix de continuar mantenint relacions amistoses amb França, afegí:

«L'exèrcit francès i la flota britànica formen la base de l'estabilitat internacional que ens permet rearmar-nos i impedir a l'agressor que sumís Europa en la guerra. Tot el que constitueixi una amenaça per a aquesta amistat, seria un perill per als nostres interessos vitals. Chamberlain declarà que la nostra amistat amb França no experimentaria cap modificació. Però les paraules no basten. Si desenvolupéssim una política que pogués induir França a concertar acords separatament, prescindint d'un dels més essencials elements de la seguretat britànica.»

Churchill acabà el seu discurs preconcitant una major intensificació del rearmament.